

W sercu Ewangelii znajdujemy momenty, które, choć wydarzyły się ponad dwa tysiące lat temu, wciąż rezonują z siłą i aktualnością, które przemawiają do nas dzisiaj. Jednym z takich momentów jest namaszczenie Jezusa w Betanii, akt pełen symboliki, miłości i proroctwa, który zaprasza nas do refleksji nad naszą własną relacją z Bogiem i z innymi. Ta scena, opisana w Ewangelii Jana (12,1-11), to nie tylko historyczne wydarzenie, ale żywa lekcja duchowości, hojności i wiary.

Historyczny i Duchowy Kontekst Namaszczenia

Aby w pełni zrozumieć znaczenie namaszczenia Jezusa, musimy umieścić je w kontekście tamtych czasów. W tradycji żydowskiej namaszczenie olejem było aktem pełnym znaczenia. Namaszczano królów, kapłanów i proroków jako znak poświęcenia i Bożego wybrania. Termin „Mesjasz” oznacza właśnie „Namaszczony”. Dlatego gdy Maria, siostra Łazarza, namaszcza Jezusa drogocennym olejkiem, nie wykonuje zwykłego gestu uprzejmości, ale akt głęboko teologiczny.

Ewangelia Jana przenosi nas do Betanii, sześć dni przed Paschą. Jezus przebywa w domu Łazarza, którego wcześniej wskrzesił z martwych. Maria bierze funt czystego, drogocennego olejku nardowego i namaszcza stopy Jezusa, wycierając je swoimi włosami. Ten akt, który może wydawać się przesadny lub nawet ekstrawagancki, jest w rzeczywistości głębokim wyrazem miłości i uznania tożsamości Jezusa.

Głębokie Znaczenie Olejku

Olejek nardowy nie był zwykłą substancją. Był to luksusowy produkt, zarezerwowany na specjalne okazje. Jego wartość odpowiadała rocznemu zarobkowi, co daje nam wyobrażenie o wielkości ofiary, jaką Maria złożyła. Judasz Iskariota, ten, który później zdradził Jezusa, krytykuje ten gest, argumentując, że olejek można było sprzedać, a pieniądze rozdać ubogim. Jednak Jezus broni Marii, mówiąc: „Zostaw ją; zachowała to na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie” (Jana 12,7-8).

W tych słowach Jezus objawia prorocze znaczenie namaszczenia. Maria, poruszona Duchem Świętym, antycypuje śmierć i pogrzeb Jezusa. Jej gest jest przygotowaniem na najwyższą ofiarę, którą Jezus ma wkrótce złożyć na krzyżu. To akt miłości, który przekracza czas, łącząc teraźniejszość i przyszłość w jednym momencie łaski.

Namaszczenie jako Akt Oddania i Adoracji

Maria nie tylko namaszcza Jezusa, ale robi to w sposób, który łamie konwencje społeczne.

Zamiast namaścić Jego głowę, jak czyniono to w przypadku królów, namaszcza Jego stopy, gest, który w kulturze żydowskiej był znakiem pokory i służby. Co więcej, wyciera stopy Jezusa swoimi włosami, akt intymności i całkowitego oddania. Ten gest przypomina nam, że prawdziwa miłość nie kalkuluje, nie mierzy, nie zachowuje niczego dla siebie. To miłość, która daje się całkowicie, nie oczekując niczego w zamian.

W naszym współczesnym świecie, gdzie dominują indywidualizm i konsumpcjonizm, gest Marii rzuca nam wyzwanie, by żyć w radykalnie inny sposób. Zaprasza nas do zadania sobie pytania: Co jesteśmy gotowi dać z miłości do Chrystusa? Jak możemy wyrazić naszą miłość do Boga w naszych codziennych działaniach? Namaszczenie Jezusa uczy nas, że prawdziwy kult nie ogranicza się do słów czy rytuałów, ale wyraża się w konkretnych aktach miłości i oddania.

Namaszczenie i Nasze Życie Duchowe

Namaszczenie Jezusa to nie tylko wydarzenie z przeszłości; ma głębokie znaczenie dla naszego życia duchowego dziś. W sakramencie Chrztu każdy chrześcijanin jest namaszczony świętym krzyżem, stając się „namaszczonym” Pana, drugim Chrystusem. To namaszczenie naznacza nas jako członków Jego Ciała, Kościoła, i wzywa nas do życia w zgodzie z tą tożsamością.

Ponadto, w sakramencie Namaszczenia Chorych, otrzymujemy łaskę Chrystusa, aby umocnić się w chwilach choroby i słabości. Ten sakrament przypomina nam, że podobnie jak Maria, jesteśmy wezwani do przygotowania się na ostateczne spotkanie z Panem, ufając Jego miłosierdziu i miłości.

Anegdota, Która Oświecla Znaczenie Namaszczenia

Stara tradycja chrześcijańska opowiada, że lata po zmartwychwstaniu Jezusa Maria z Betanii kontynuowała życie modlitwy i służby. Mówi się, że w swoich ostatnich dniach powtórzyła gest namaszczenia, tym razem nie olejkiem, ale swoimi łzami, ofiarując swoje życie jako akt miłości i adoracji Chrystusa. Ta anegdota, choć nie jest zapisana w Piśmie Świętym, przypomina nam, że miłość do Jezusa nie jest pojedynczym momentem, ale postawą, która powinna przenikać całe nasze życie.

Zakończenie: Namaszczenie, Które Zaprasza Nas do Oddania

Namaszczenie Jezusa w Betanii to znacznie więcej niż historyczne wydarzenie. To wezwanie do radykalnego życia jako naśladowcy Chrystusa, do miłości bez miary, do dawania bez

kalkulacji. W świecie, który często zachęca nas do zachowywania, gromadzenia, oszczędzania, gest Marii rzuca nam wyzwanie, by być hojnymi, by rozlewać miłość, by żyć w stałej postawie oddania.

Niech ta opowieść zainspiruje nas do spojrzenia na nasze własne życie i zadania sobie pytania: Jakim olejkiem jesteśmy gotowi namaścić stopy Jezusa? Jak możemy wyrazić naszą miłość do Boga w naszych codziennych działaniach? Niech Maria z Betanii prowadzi nas na tej drodze miłości i oddania, abyśmy, tak jak ona, mogli antycypować w naszym życiu chwałę zmartwychwstania.

„Maria wzięła funt szlachetnego, drogocennego olejku nardowego i namaściła stopy Jezusa, a włosami swymi je otarła. A dom napełnił się wonią olejku” (Jana 12,3). Niech nasza miłość do Chrystusa będzie jak ten olejek, który przenika wszystko, co robimy, i dociera aż po krańce ziemi. Amen.